

„Ahová elmegy a gyerek, oda el kell menni egy apának is”

Kilenc hónappal a Budapesti Operettszínháztól való távozása után a Magyar Színházban kezdett új fejezetet Mészáros Árpád Zsolt, ahol főszereplőként, ráadásul két szerepben lépett színpadra Tolcsvay László és Müller Péter Sziámi musicalje, a *Koldus és királyfi* december elejei ősbemutatóján.

Milyennek látod a Magyar Színházat?

M. Á. Zs.: A családi színház igazi ereje abban rejlik, hogy közös élményeket teremt, amelyek a kapcsolatok elmélyítését és a családi harmónia erősítését szolgálják. Ahová elmegy a gyerek, oda el kell menni egy apának is. Ezekre az együtt megélt pillanatokra később vissza lehet utalni, és hosszú távon erősítik az emberi kapcsolatokat. Nem elég, ha egy előadás csupán egy szűk csoportnak – például csak a nőknek vagy csak a férfiaknak – szól, a cél, hogy az egész családnak kínáljon közös élményt. A Magyar Színház élen jár ebben.

Milyen a társulattal a közös munka, milyenek a darabok?

M. Á. Zs.: Úgy gondolom, hogy a Magyar Színház társulata jelenleg olyan erős, mint annak idején az Operettszínházé volt a fénykorában. Fiatal rendezők és friss szemléletű alkotók dolgoznak itt, akik modern, zenés színházi élményt hoznak létre. A mese az mese – gondoljunk csak a *Madagaszkárra*, egy szenzációs produkcióra, amit a gyerekek egyszerűen imádnak. Vagy ott van a *Valahol Európában*, tele fantasztikus gyerekszínészekkel és Reviczky Gábor felejthetetlen alakításával. Nemrégiben láttam az *Ezeregy éjszakát*, ami igazi Broadway szintű színházi élményt nyújtott, és teljesen magával ragadott. Geszti Péter, Monori András és Tasnádi István worldmusicaljét mindenkinek látnia kell, ez nem is kérdés. Főleg azoknak, akiknek gyerekeik vannak – vigyék el őket, mert ez egy olyan mesevilág, amelybe a gyerekek teljesen bele tudnak merülni. Én biztosan még legalább kétszer meg fogom nézni!

December 6-án volt a *Koldus és királyfi* premierje.

M. Á. Zs.: Tolcsvay László és Müller Péter Sziámi lenyűgöző musicalje, a

Koldus és királyfi, Mark Twain regénye alapján egy ősbemutató. Nagy Viktor színházi direktor és rendező álmodta színpadra Gyenes Ildikó koreográfiájával. Az előadásban fantasztikus színészekkel dolgozunk együtt, mint például Jenés Kitti, Ember Márk, Fülöp Kristóf, Trokán Anna, Haumann Máté, Pavletits Béla, Murvai Márton, Molnár Janka, Lőrincz Nikol, Varga-Fekete Kinga, Barsi Márton és Rancsó Dezső. Ők mind rendkívül tehetségesek, és azt gondolom, érdemes odafigyelni rájuk. A fiatalok előtt pedig egy igazán ígéretes pálya áll. Nagyon sok ősbemutatóban részt vettem már – például a *Menyasszonytánc*, a *Rómeó és Júlia* vagy a *Rudolf* –, és ezek mind meghatározó pillanatok a magyar színházi életben. Az ilyen produkciónak maradandó nyomot hagynak, hiszen ha mi már nem is leszünk, ezekre az előadásokra emlékezni fognak. A *Koldus és királyfi* ősbemutatójára készülve megnéztem a 2000-es évek-

ben forgatott *Koldus és királyfi* című angol kosztümös filmet, és fantasztikus volt felismerni benne a magyar színészeket. Nem tudtam, hogy Molnár Piroska és Gyuriska János is szerepeltek benne, ráadásul Sopronban forgatták egyes jeleneteit. Igazán inspiráló élmény volt!

Két nagyon különböző apafigurát alakítasz.

M. Á. Zs.: Igen, két teljesen más karaktert kell megformálnom, ami baromi nehéz, de pont ettől izgalmas. Nekem ez jutalomjáték, egy színészi ajándék. John Canty, a koldus apja egy fröcsögő, rőfögő, agresszív gazember, aki a túlélésért küzd London utcáin. A fiát lopásra és koldulásra neveli, hogy elkerülje a Towerbe kerülést. Egy szakadt, savanyú humorú figura, aki lehet, hogy megérdemli a sorsát, de nem minden földönfutó tehet arról, ahol van. Ezzel szemben ott van VIII. Henrik, egy erőskezű, de jólelkű uralkodó, aki egyedül neveli fiát, mert az édesanyja belehalt a szülésbe. Bár betegeskedik, mégis friss gondolkodású, és az utolsó napjaiban is azon dolgozik, hogy fiát méltó uralkodóként ültesse a trónra. A két karakter hangban, mozgásban, temperamentumban is ég és föld. Az egyik harsány, nyers és agresszív, a másik lassabb, megfontoltabb, egy haladkló uralkodó. Nem egyszerű váltani közöttük, nagy kihívás. Remélem, hogy a nézők értékelik majd.

Ezt úgy értsem, hogy ugrálsz a szerepek között?

M. Á. Zs.: Igen, szó szerint ugrálok a szerepek között, mert John Canty és VIII. Henrik teljesen más világot képviselnek. A két társadalmi réteg közti különbség nagyon markánsan érződik, nemcsak a zenében, hanem az egész karakterük stílusában is. John Canty néha rappel, a zenei világ fiatalos és friss, néhol népi motívumokkal átszőve. Van itt minden: lírai dalok, kemény háborús melódiák és pátoszos, himnikus nagyzenék – egy elképesztően izgalmas egyveleg. Gyertek el!

■ BEKE LUCA

A teljes cikk a Magyar Színház weboldalán olvasható!

Ősbemutató: 2024. december 6.